

Raymond Buckland

WIELKA KSIĘGA SYMBOLI MAGICZNYCH I DUCHOWYCH

Ilustrowany przewodnik
po najskuteczniejszych znakach i omenach
z różnych kultur

Więcej o książce na stronie [wydawcy](#)

Książkę możesz kupić w [sklepie](#)

STUDIO
ASTROPSYCHOLOGII
jeszcze lepsze jutro

Talizman.pl
SKLEP ZE SZCZĘŚCIEM

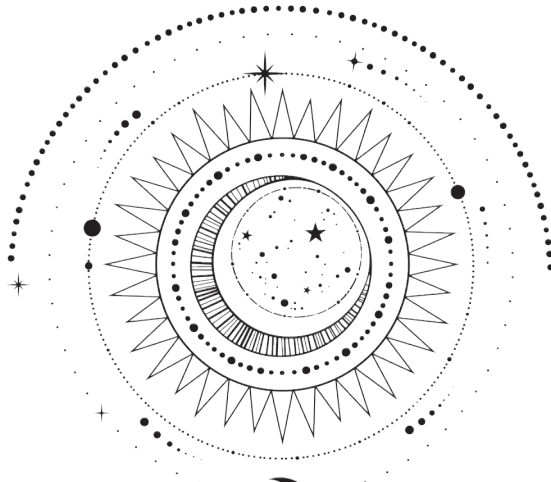

STUDIO
ASTROPSYCHOLOGII
jeszcze lepsze jutro

WIELKA
KSIĘGA SYMBOLI
MAGICZNYCH
I DUCHOWYCH

Raymond Buckland

WIELKA KSIĘGA SYMBOLI MAGICZNYCH I DUCHOWYCH

Ilustrowany przewodnik
po najskuteczniejszych znakach i omenach
z różnych kultur

STUDIO
ASTROPSYCHOLOGII
jeszcze lepsze jutro

REDAKCJA: Magdalena Kuźmiuk
SKŁAD: Krzysztof Remiszewski
PROJEKT OKŁADKI: Krzysztof Remiszewski
TŁUMACZENIE: Kamila Roszkowska

Wydanie I
Białystok 2025
ISBN 978-83-8301-814-0

Tytuł oryginału: *Signs, Symbols & Omens: An Illustrated Guide to Magical & Spiritual Symbolism*

“Translated from”
Signs, Symbols & Omens

Copyright © 2003 Raymond Buckland
Published by Llewellyn Publications
Woodbury, MN 55125 USA
www.llewellyn.com

© Copyright for the Polish edition by Studio Astropsychologii, Białystok 2024
All rights reserved, including the right of reproduction in whole or in part in any form.

Wszelkie prawa zastrzeżone. Bez uprzedniej pisemnej zgody wydawcy żadna część tej książki nie może być powielana w jakimkolwiek procesie mechanicznym, fotograficznym lub elektronicznym ani w formie nagrania fonograficznego. Nie może też być przechowywana w systemie wyszukiwania, przesyłana lub w inny sposób kopiowana do użytku publicznego lub prywatnego – w inny sposób niż „dozwolony użytek” obejmujący krótkie cytaty zawarte w artykułach i recenzjach.

Książka ta zawiera informacje dotyczące zdrowia. Wydawca dołożył wszelkich starań, aby były one pełne, rzetelne i zgodne z aktualnym stanem wiedzy w momencie publikacji. Tym niemniej nie powinny one zastępować porady lekarza lub dietetyka, ani też być traktowane jako konsultacja medyczna lub inna. Jeśli podejrzewasz u siebie problemy zdrowotne lub wiesz o nich, powinieneś koniecznie skonsultować się z lekarzem, zanim samodzielnie rozpoczniesz jakiegokolwiek program poprawy zdrowia. Wydawca ani Autor nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jakiegokolwiek negatywne skutki dla zdrowia, mogące wystąpić w wyniku stosowania zaprezentowanych w książce metod.

Bądź na bieżąco i śledź nasze wydawnictwo na Facebooku.
www.facebook.com/Wydawnictwo.Studio.Astropsychologii

STUDIO
ASTROPSYCHOLOGII
jeszcze lepsze jutro

15-762 Białystok
ul. Antoniuk Fabr. 55/24
85 662 92 67 – redakcja
85 654 78 06 – sekretariat
85 653 13 03 – dział handlowy – hurt
85 654 78 35 – www.talizman.pl – detal
strona wydawnictwa: www.studioastro.pl

Więcej informacji znajdziesz na portalu www.psychotronika.pl

PRINTED IN POLAND

Podziękowania

Przekazuję najserdeczniejsze podziękowania Nancy Mostad
za zainspirowanie mnie do napisania tej książki.
Podziękowania składam również Andrei Neff,
Donnie Burch, Kevinowi Brown, Hollie Kilroy
oraz całej ekipie Llewellyn za wydanie tej książki.

Dedykacja

Książkę dedykuję mojej żonie Tarze,
która zawsze mnie wspiera i zachęca do działania.

SPIS TREŚCI

Wstęp | 11

Aborygeni | 15

Alchemia | 19

Alfabet runiczny | 37

Astrologia | 43

Aztekowie i Majowie | 51

Buddyzm | 69

Celtowie | 75

Chińczycy | 81

Chrześcijaństwo | 85

Czarnoksięstwo | 91

Gnostycy | 105

Grecja i Rzym	109
Hinduizm	117
Islam	119
Judaizm	121
Magia ceremonialna	125
Magiczne alfabety	151
Nordyckie	161
Podróżnicy	165
Rdzenni Amerykanie	173
Różokrzyżowcy	187
Shintō	195
Sikhizm	199
Starożytny Egipt	201
Vodoun	213
Wolnomularstwo	221
Omeny	231
Bibliografia	240
O Autorze	248

WSTĘP

Pole metafizyczne jest pełne symboli i sigili, z których wiele jest niezrozumiałych dla osób niewtajemniczonych. W samej tylko dziedzinie czarów istnieją symbole stopni, sigil athame, znaki pentakli i wiele innych. Magia ceremonialna lub rytualna zawiera wiele znaków i symboli, wliczając w to takie rzeczy jak magiczne alfabety, magiczne kwadraty i oznaczenia talizmanów. Vodoun ma swoje symbole – *veve*, a alchemia posiada swój zestaw symboli. Od dobrze znanych i spopularyzowanych znaków Zodiaku w astrologii po zawłości znaków hex z folkloru osób posługujących się językiem pensylwańskim* (Pennsylvania Dutch) istnieje wiele fascynujących tajemnic do odkrycia.

* Odmiana języka niemieckiego, który jest używany w stanie Pensylwania, Ohio i Indiana oraz w kanadyjskiej części Ontario. Obecnie stosowany jest głównie przez amiszów w czasie nabożeństw. Język zagrożony wymarciem (przyp. tłum.).

Według Carla G. Junga rolą symboli religijnych jest „nadawanie znaczenia życiu człowieka”*. Symbole to jedno, ale symbolika to znacznie więcej. W różnych kulturach możemy odnaleźć wiele tych samych symboli, ale symbolika tych znaków może być bardzo różna w zależności od wybranej kultury. Dobrym przykładem jest swastyka. Ten prosty symbol wspomniany był już 10 000 lat p.n.e. Nazwa pochodzi z sanskrytu i oznacza „aby być”. Można ją znaleźć na starożytnych indyjskich monetach, na japońskich Buddach oraz w starożytnej Grecji, Chinach, Persji, Skandynawii i całej Europie. Chrześcijański krzyż cramponée to swastyka. Często swastyka symbolizuje słońce. Fakt, że naziści z Niemiec podczas II wojny światowej przyjęli ją jako swój symbol, nie czyni swastyki samej w sobie „złą”. *Żaden symbol nie jest dobry lub zły sam w sobie; ważne jest to, co dany symbol oznacza dla osoby, która go używa.* Innym takim przykładem jest pentagram. Odwrócony pentagram (z wierzchołkiem skierowanym w dół) sam w sobie nie jest zły, ani nie stanowi symbolu chrześcijańskiego diabła. Odwrócony pentagram można znaleźć w wielu miejscach. Kiedy jest używany przez satanistów, może być znakiem zła, ale kiedy posługują się nim na przykład wiccanie – staje się symbolem dobra. Tak więc żaden znak sam w sobie nie jest ani dobry, ani zły. Liczy się to, jak jest używany i w jaki sposób postrzegają go ludzie, którzy nim się posługują.

Na stronach tej książki staram się omówić jak najwięcej znaków i symboli. Oczywiście nie jest możliwe opisanie każdego pojedynczego symbolu z każdego kraju i systemu wierzeń wszystkich cywilizacji, ale starałem się uwzględnić tutaj szeroki przekrój i dobrą reprezentację każdego z nich.

* C. G. Jung, *Psychologia a alchemia*, Routledge & Kegan Paul, Londyn, 1953.

Jestem pewny, że znajdzie się wiele znaków, które pomiąłem, a niektóre z nich stanowią pilnie strzeżoną tajemnicę różnych organizacji, do których nie jestem wtajemniczony. Każdy czytelnik posiadający wiedzę na temat pominiętych przeze mnie symboli, który uważa, że powinny one zostać uwzględnione, proszony jest o kontakt ze mną – z troski o wydawnictwo, abyśmy mogli rozważyć ich włączenie do przyszłych wydań tej książki.

Symbole narysowane przeze mnie są próbą jak najwiernej odtworzenia sposobu, w jaki byłyby normalnie rysowane i używane. Niektóre inne źródła pokazują przykłady symboli, które są starannie narysowane za pomocą środków mechanicznych (takich jak cyrkiel i linijka) lub nawet wygenerowane komputerowo. Starłem się tego unikać i praktycznie wszystko robiłem odręcznie. Dawni alchemicy nie używali przyrządów do rysowania, podobnie jak rdzenni Amerykanie, podróżnicy, australijscy Aborygeni czy większość tych, od których zaczerpnąłem symbole. Tak więc w przypadku przedstawionych tutaj znaków i symboli dążyłem do tego samego „naturalnego” wyglądu.

– Raymond Buckland

ABORYGENI

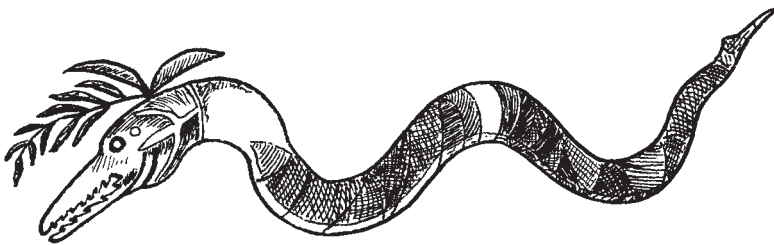
Sztuka australijskich Aborygenów występuje głównie w postaci rysunków naskalnych, głównie w zachodniej Nowej Południowej Walii i północno-wschodniej Australii Południowej. Większość z nich przybiera formę abstrakcyjną. Jednakże możemy również znaleźć malowidła na koraach drzew i ciałach, jak również udekorowane przedmioty ceremonialne.

Różne plemiona mają szeroką gamę mitów, w których obok ludzi występują takie stworzenia jak węże, żółwie, ptactwo dżungli, dingo, krokodyle oraz inne gady. Pojawiają się także ryby i owady. Pieśni i tańce rytualne często przedstawiają przygody plemiennych przodków, a malarstwo uzupełnia te pieśni i tańce. Plemienni przodkowie stali się niemal bogami, którzy dokonywali cudów, a nawet byli w stanie podróżować w powietrzu lub pod ziemią. Mity, pieśni i rytuały są pielęgnowane w tajnych mistycznych lożach, do których

należą mężczyźni z danego plemienia. Mężczyźni decydują – kiedy, a nawet czy w ogóle, przekazać swoją wiedzę młodszym mężczyznom.

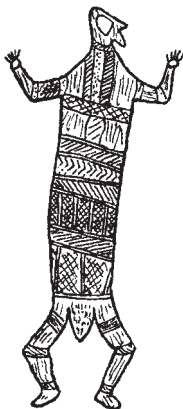
Na północy Terytorium Północnego kobiety odgrywają ważniejszą rolę niż w innych rejonach. To właśnie tam można znaleźć mit o Wielkiej Płodnej Matce. To ona jako pierwsza przybyła z morza i urodziła ludzi, przenosząc się z miejsca na miejsce. Tęczowy Wąż, pyton, również pełni znaczącą funkcję na tamtym obszarze; związany jest on z deszczami i powodzią – z porą deszczową.

Aborygeni wierzą w reinkarnację i transmigrację dusz do zwierząt i gadów. Śmierć jest akceptowana, ponieważ według wierzeń wszyscy się odrodzą.

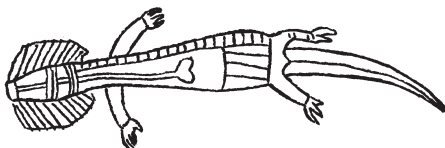
Tęczowy wąż

To jest Tęczowy Wąż Energii; święte ciało ziemi i duchowy porządek wszechświata. Wężę są elementem często przedstawianym w sztuce Aborygenów. Tęczowy wąż stanowi jedność między światem fizycznym a duchowym. Uważa się, że przyciągają go rytuały, w których uczestnicy są pomalowani czerwoną ochrą, co z kolei wpływa na zwiększenie energii seksualnej osób biorących udział w rytuale.

Mungada

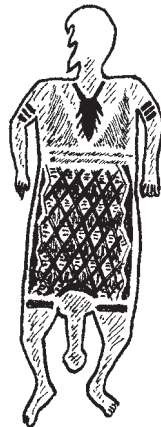
Mungada to szaman, który leczy chorych. Nie praktykuje on czarnej magii i nie należy się go obawiać. Jego obrazowa forma jest bardzo podobna do Gurumuki – nocnego ducha, którego bardzo się boi. Różnice kryją się w dekoracyjnych elementach: paśmie koloru wokół ramion, nóg i twarzy. Gurumuka ma również duże wystające zęby, którymi gryzie swoje ofiary.

Gundaman

Oto jaszczurka Gundaman. Podobnie jak w przypadku wielu aborygeńskich malowideł – ten gad jest narysowany w sposób przypominający zdjęcie rentgenowskie, to znaczy ukazuje narządy wewnętrzne (w tym przypadku płuca i przewód pokarmowy).

Laitjun był mityczną postacią z obszaru Blue Mud Bay* na Ziemi Arnhema. Był synem tudzież drugim aspektem boga Banaitja. Laitjun pokazywał Aborygenom, jakie wzory powinni malować na swoich ciałach.

Laitjun

Kobiety z dużym biustem

Malowidła jaskiniowe znalezione na wzgórzu Unbalanya na Ziemi Arnhema zawierają wiele kobiecych postaci. Wiele z nich z jakiegoś powodu, przedstawionych jest z bardzo dużymi piersiami. Stały się one znane jako „kobiety z dużymi piersiami”.

* Jest to zatoka na wschodnim wybrzeżu Północnego Terytorium Australii (przyp. tłum.).

ALCHEMIA

Niektórzy uczeni twierdzą, że nazwa *alchemia* pochodzi od greckiego słowa *cheo*, co oznacza „przelewam” lub „odlewam”, jako że alchemia ma wiele wspólnego z obróbką metali. Wielu uważa jednak, że słowo to pochodzi od egipskiego *Khem* oznaczającego „czarną ziemię” (łąd z czarną ziemią), co wskazuje na Egipt jako miejsce pochodzenia alchemii. Arabski przedimek *al* został dodany do *Khem*, aby nadać *alchemii* nazwę. Później, w miarę rozwoju tej nauki (choć niektórzy nazywają ją pseudonauką), przedimek ten został ponownie usunięty, aby finalnie stać się *chemią*. Alchemia jest z pewnością wczesną historią chemii.

Istniał wczesny egipski alchemik, który nazywał się Chemes. Napisał on książkę, zwaną *Chema*, o swoich eksperymentach, w czasie których próbował zamienić metal nieszlachetny w złoto. Niektórzy uważają, że słowo alchemik pochodzi właśnie od jego imienia.

Niezależnie od pochodzenia tego słowa, wydaje się pewne, że praktyka alchemii miała swoje początki w hellenistycznej kulturze Aleksandrii w Egipcie, która była wówczas centrum świata nauki. W rzeczywistości alchemia jest połączeniem egipskiej technologii, greckiej filozofii i bliskowschodniego mistycyzmu. Pierwszymi alchemikami byli pracownicy metalurgii, którzy przygotowywali metale szlachetne dla szlachty, ale także produkowali tanie substytuty dla tych mniej zamożnych. Te tańsze substytuty były często zamaskowane, co miało nadać im wygląd o wiele cenniejszych metali. Nie minęło wiele czasu, zanim pojawił się pomysł, aby zacząć produkować same metale szlachetne. Pomysł ten został poparty teorią Arystotelesa, według której istniała pierwotna materia, będąca podstawą wszystkich substancji. Astrologia dodała koncepcję, według której większy zewnętrzny świat planet i gwiazd odzwierciedla wewnętrzny świat ludzkości: makrokosmos i mikrokosmos. Wierzano, że pod odpowiednimi wpływami astrologicznymi powinna istnieć możliwość zmiany jednego metalu w inny, na przykład ołowiu w złoto. W ten sam sposób, w jaki ludzkość doskonaliła się, przechodząc przez śmierć i odrodzenie, metale mogły również być udoskonalane i rozwijać się z jednej podstawowej formy w inną – wyższą.

Kamień filozoficzny był terminem nadanym kamieniowi, który – gdyby udało się takowy opracować – służyłby jako katalizator do przekształcania metali i innych surowców w złoto. Choć nazywano go kamieniem, niekoniecznie musiał to być fizyczny kamień, ponieważ wierzano, że może to być połączenie ognia i wody lub innych mało prawdopodobnych mieszanek.

Tak więc pierwotna alchemia stała się operacją polegającą na przepuszczaniu różnych substancji przez szereg procesów chemicznych. Rzeczywiste prace zostały odnotowane, ale w formie symbolicznej, aby chronić je przed amatorami i niewtajemniczonymi, a także aby uchronić samych alchemików przed ewentualnymi zarzutami herezji ze strony Kościoła. Metale były reprezentowane przez astrologiczny znak ciała kontrolującego, a składniki i działania były często łączone z greckimi i rzymskimi mitami, czy mitologicznymi istotami. Im bardziej poszczególni alchemicy starali się ukryć i chronić wyniki swoich eksperymentów, tym bardziej niejasne i zagmatwane stawało się wiele z tego, co robili i mówili. Opisuując poszczególne ważne etapy swych działań, używali sformułowań takich jak: „Kiedy poślubimy koronowanego króla z czerwoną córką, ona pocznie syna w łagodnym ogniu... smok będzie trzymać się z dala od światła słonecznego, a nasz martwy syn będzie żył. Król wychodzi z ognia i raduje się z małżeństwa”^{*}.

Hermes Trismegistos, znany również jako „Trzykrotnie Wielki Hermes” (to właśnie od jego imienia alchemia otrzymała miano *sztuki hermetycznej*), był opisywany na wiele różnych sposobów jako ziemskie wcielenie egipskiego boga Tota (Thoth) oraz jako egipski kapłan lub faraon, który nauczył Egipcjan całej ich magii. Przypisuje mu się napisanie kilku tysięcy ksiąg, w tym Tablicy Szmaragdowej (*Tabula Smaragdina*), która zawierała wszystkie nauki hermetyczne – trzydzieści przykazań – w tym podstawowe zasady *Grand Arcanum*, czyli „wielkiego sekretu”. W pismach alchemicznych znajdziemy wiele odniesień do Szmaragdowej Tablicy.

^{*} *Tractatus aureus* (1610). *Tractatus aureus* to alchemiczny traktat składający się z siedmiu rozdziałów, którego autorstwo przypisuje się Hermesowi Trismegistosowi.

otoczonych ośmiopłatkowym i szesnastopłatkowym kwiatem lotosu, z otaczającą obwódką symbolizującą cztery kierunki. Całość jest mistycznym przedstawieniem procesu twórczego.

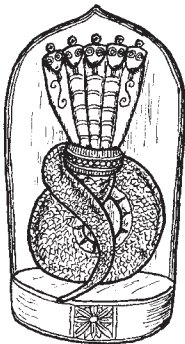
Daiji (Yin-Yang)

Daiji, czyli yin-yang, jest symbolem Samsary (cyklu odrodzenia) oraz Nirwany. Pierwotnie był to chiński symbol przedstawiający przeciwieństwa.

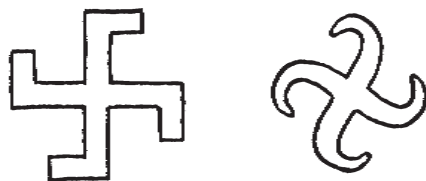
Triratna

Triratna jest symbolem „Trzech Klejnotów”: Buddy, Dharmy oraz Sanghi.

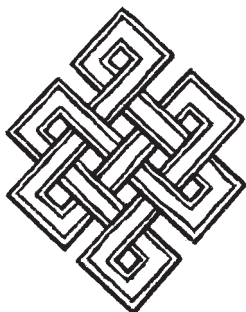
Naga

Naga jest obrońcą prawa Buddy.

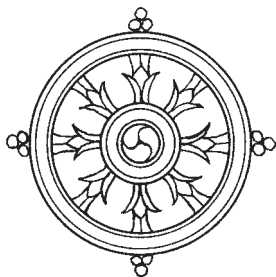
Swastyki

Swastyka jest symbolem prawa Buddy oraz znakiem pomyślności.

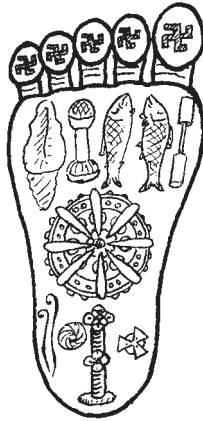
Shrivatsa

Bez początku, środka oraz końca, ten nieskończony węzeł symbolizuje długie życie i miłość. Shrivatsa jest powszechnie spotykanym symbolem w buddyzmie tybetańskim. W sposób harmonijny łączy w sobie prostotę i głębię, ruch i odpoczynek. Podobnie jak wiedza Buddy jest nieskończona.

*Dharma czakra/
Koło Dharmy*

Dharma czakra symbolizuje Koło Prawa, którego osiem szprych reprezentuje Ośmioraką Ścieżkę.

Odcisk stopy Buddy

Oto Odcisk Stopy Buddy, który zawiera swastykę, maczugę, rybę, wazę, konchę i Koło Prawa. Jest on podobny do „Odcisku stopy Wisznu”. Wiele starożytnych ludów uważało, że konieczne jest stanie boso na świętej ziemi, aby wchłonąć znajdujące się w niej święte energie.

Trisula

Trisula jest czasami określana jako monogram Buddy, innym razem jako symbol Dharmy. Hinduscy czciciele boga Śiwy uważają ją za symbol trójzębu Śiwy.

CELTOWIE

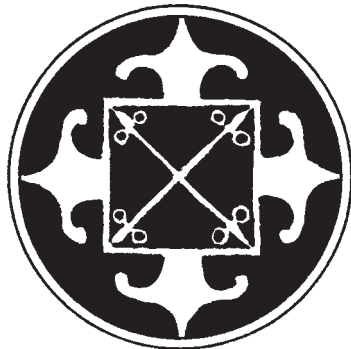
Słowo Celtowie, pochodzące od greckiego słowa *Keltoi* (od co najmniej VI wieku p.n.e.), używane jest dla opisanego pogańskiego ludu, który rozpowszechnił się w Europie i na Półwyspie Iberyjskim. W języku łacińskim stało się ono *Celtae*. Rozprzestrzeniając się przez Kanał La Manche i Morze Irlandzkie, ludzie ci zapuścili swoje korzenie na Wyspach Brytyjskich. Celtowie mieli ustrukturyzowaną organizację społeczną i religijną, zarządzaną przez ich kapłaństwo, druidów.

Celtowie byli przede wszystkim rolnikami i pasterzami bydła. Byli również świetnymi myśliwymi, lubili też walkę fizyczną. Kradli sobie nawzajem bydło i rozpoczynali bójki przy każdej najmniejszej prowokacji. Bogom, których czcili, ofiarowywano między innymi głowy wrogów Celtów. Co w efekcie uczyniło z nich łowców głów. Wraz z głównymi bóstwami, które czcili, Celtowie uznawali również cały szereg pomniejszych duchów, demonów i bajecznych stworzeń. Wierzyli, że niektóre z nich mogą przybierać dowolnie wybrany kształt.

Chociaż Celtowie nie budowali formalnych świątyń, to posiadali jasno określone sanktuaria, często wykorzystujące naturalne cechy terenu, takie jak wzgórze, doliny, źródła i gaje.

Celtowie żyli w plemionach i to właśnie poszczególnym plemionom przysięgali wierność. Choć nie posługiwali się językiem pisanym, to wywarli wpływ na sztukę Wielkiej Brytanii, a zwłaszcza Irlandii. Średniowieczni irlandzcy mnisi pisali o Celtach z większą dokładnością niż klasyczni Grecy i Rzymianie, stąd też ich dziedzictwo jest tak widoczne w Irlandii.

Celtowie przynieśli wiedzę o żelazie do Europy Zachodniej i pomogli ją rozpowszechnić, wynajdując żelazne lemiesz, kosy, a nawet prymitywne maszyny żniwne. Jako pierwsi założyli żelazne obręcze na koła swoich wozów i rydwanów. Chociaż Celtowie nigdy nie opracowali języka pisanego i nie zbudowali wielkich miast, pozostawili po sobie dziedzictwo, w tym dzieła sztuki wykonane z kamienia, żelaza, brązu, ceramiki, złota i różnych metali szlachetnych.

Krzyż św. Magnusa

Krzyż św. Magnusa to celtycki wzór, który został wyrzeźbiony w kamieniu pod dużym wschodnim oknem katedry

św. Magnusa na Orkadach w Szkocji. Budowa katedry rozpoczęła się w 1137 roku przez hrabiego Rognvalda Brusisona.

Węzły celtyckie

Węzły celtyckie

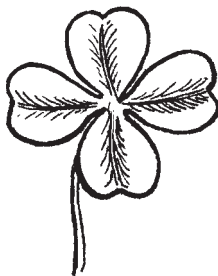
Celtyckie węzły, jako imitacja koszykarstwa, plecionkarstwa i tkactwa, były używane do dekoracji kamienia, drewna oraz biżuterii. Wykwintne węzły można zobaczyć w niektórych cennych irlandzkich arcydziełach, takich jak złoty srebrny kielich Ardagh czy broszka Tara. Ten węzeł został później przejęty

również w manuskryptach napisanych przez chrześcijańskich księży. W tych ostatnich, na przykład, misterne przeplatanie było często stosowane na pierwszych literach i w innych miejscach, czasami zawierając w sobie postacie ludzi, zwierząt i gadów. Chociaż podobne przeplatane obramowania i panele można znaleźć w sztuce obszaru śródziemnomorskiego, te z piktyjskiej szkoły sztuki celtyckiej wydają się być najbardziej wyszukane.

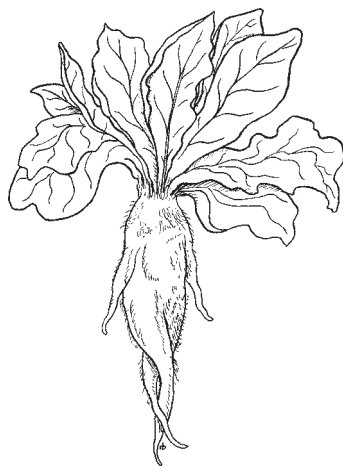
Zielony Człowiek

Znany również jako Jack of the Green, Robin o' the Woods, a także jako maska liściasta (w makijażu z liści), Zielony Człowiek był reprezentacją boga Starej Religii, w jego aspekcie Boga Natury. W tym czasie rogi lub poroża boga łowów ustąpiły miejsca gałęziom i liściom natury.

Czterolistna koniczyna

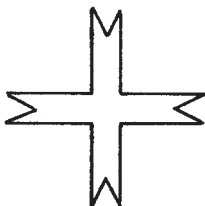
Ponieważ są one tak rzadkie, uważa się, że znalezienie cztero-
listnej koniczyny symbolizuje szczęście (a noszenie jej oznacza
zachowanie tego szczęścia). Mówi się, że cztery liście reprezen-
tują miłość, zdrowie, bogactwo i sławę.

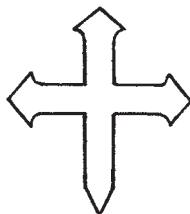
Mandragora

Korzeń mandragory (*Atropa mandragora*) rośnie naturalnie
w kształcie człowieka. Z tego powodu kiedyś wierzono, że
ma wielkie magiczne właściwości, przez co osiągała wysoką
cenę przy sprzedaży. Im bardziej przypominała człowieka,
tym wyższą cenę można było uzyskać. Z tego powodu wie-
lu magów nie miało nic przeciwko modyfikowaniu rośliny
w miarę jej wzrostu. Znajdowali młodą mandragorę i ostroż-
nie ją wykopywali. Dokładnie ją oglądali, a następnie od-
cinali małe kawałki w taki sposób, aby wyglądała bardziej
ludzko, a nawet rzeźbili w niej twarz, jeśli uważali, że przy-
niesie im to korzyść. Następnie umieszczali ją z powrotem

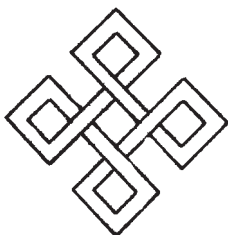
Krzyż i jego różne odmiany (ciąg dalszy)

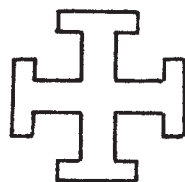
Krzyż kotwiczny

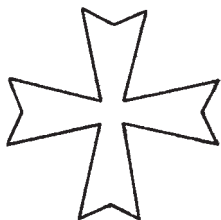
Krzyż ćwiekowy

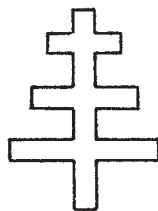
Krzyż Fretée

Krzyż jerozolimski

Krzyż maltański

Krzyż papieski

Krzyż monogramatyczny (i)

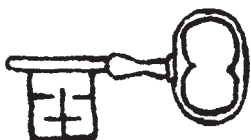

Krzyż monogramatyczny (ii)

Ryba (vesica piscis)

Ryba, jako symbol chrześcijański, również została zaczerpnięta z pogaństwa. Synem bogini morza Atargatis (znanej również jako Afrodyta, Delfina, Derceto, Pelagia i Tirgata) był Ichthys, co w języku greckim oznacza „ryba”. W pewnym momencie zasugerowano, że ichthys był akronimem „Jezusa Chrystusa, Syna Bożego”, a ryba stała się symbolem chrześcijańskim. Ichthys to także nazwa ryby, która połknęła penisa Ozyrysa i jest powszechnie kojarzona jako symbol żeńskich narządów płciowych.

Klucz

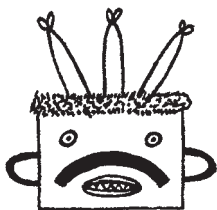
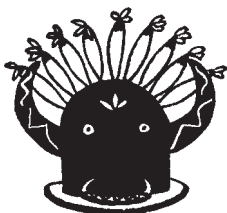
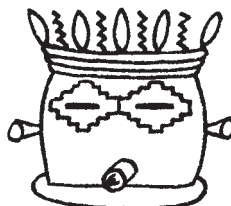
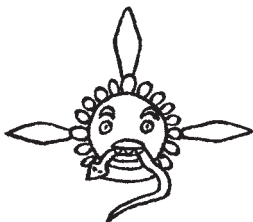
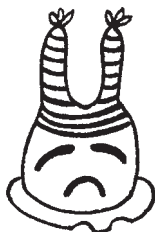
W chrześcijaństwie klucz jest uznawany za symbol świętego Piotra. W efekcie jest to klucz do drzwi chrześcijańskiego nieba. Idea ta opiera się na pogańskiej bogini Persefonie, która posiadała klucz do Hadesu, czyli zaświatów.

Jabłko królewskie

Jabłko królewskie, symbol ziemi, w chrześcijaństwie jest zwykle przedstawiany zwieńczony krzyżem, obrazując dominację Kościoła nad ziemią.

Maski Kaczyni

*Trójrożna**Szeroka twarz**Czarna maska**Śnieg**Saviki**Tasaf Anya**Klaun Hano**Słońce*

RÓŻOKRZYŻOWCY

Bractwo lub stowarzyszenie różokrzyżowców powstało prawdopodobnie w XVI wieku. Sugeruje się, że nazwa pochodzi od Christiana Rozenkreuze, założyciela grupy, ale w rzeczywistości taka osoba nie istniała. Bardziej prawdopodobne jest to, że nazwa pochodzi od łacińskiego *rosa* – róża oraz *cruz* – krzyż. Bardzo niewiele faktów było znanych na temat Różokrzyżowców, dopóki Arthur Edward Waite nie opublikował swojej książki *The Real History of the Rosicrucians* w 1887 roku. Wcześniej wszystkie pisma składały się ze spekulacji. Waite wykazał, że nazwa Różokrzyżowcy była nieznaną przed 1598 rokiem. W pierwszych latach XVII wieku opublikowano pamflet noszący tytuł *Fama Fraternitatis* lub *The Fama of the Fraternity of the Meritorious Order of the Rosy Cross Addressed to the Learned in General and the Governors of Europe* (Fama honorowego bractwa Różo-Krzyża skierowana do wszystkich ludzi nauki i władców Europy). Pamflet został rzekomo napisany przez kilku anonimowych mistyków, którzy byli zaniepokojeni stanem

STUDIO
ASTROPSYCHOLOGII
www.studioastro.pl

Raymond Buckland przez ponad 50 lat interesował się okultyzmem i metafizyką. Napisał ponad 30 książek, prowadził wykłady i warsztaty w Stanach Zjednoczonych oraz występował w najważniejszych programach telewizyjnych i radiowych w kraju oraz za granicą. Pisał scenariusze, był doradcą technicznym na różnych planach filmowych, występował w sztukach teatralnych i filmach.

Oko Horusa • Yin i Yang • Ankh • Krzyż Celtycki
Pentagram • Drzewo Życia • Runy • Mandala

**Czy kiedykolwiek zastanawiałeś się
nad ukrytym znaczeniem symboli, które nas otaczają?
Czy wiesz, że od zarania dziejów ludzie używali ich,
by nawiązać dialog z tym, co niewidzialne,
zrozumieć tajemnice świata i wyrazić to, co niewyraźne?**

To niezwykle przewodnik po **ponad 800 symbolach**, które od wieków kształtują kulturę, religię i duchowość we wszystkich zakątkach świata. Książka Raymonda Bucklanda, światowej sławy autorytetu w dziedzinie okultyzmu, zabierze cię w podróż po starożytnych cywilizacjach i współczesnych tradycjach, odsłaniając znaczenie symboli alchemii, run, magii ceremonialnej czy ezoterycznych alfabetów.

Niezależnie od tego, czy szukasz wiedzy na temat starożytnych symboli Egiptu, mistycznych alfabetów czy znaczenia runicznych znaków, ta książka stanie się twoim niezastąpionym towarzyszem w zgłębianiu duchowej głębi i ludzkiej nieświadomości. Zanurz się w świat magii i duchowości. Odkryj, co kryją symbole, które od wieków inspirują, chronią i prowadzą ludzi przez życie.

Odszyfruj tajemnice symboli magicznych i duchowych

Więcej o książce na stronie [wydawcy](#)

Książkę możesz kupić w [sklepie](#)

STUDIO
ASTROPSYCHOLOGII
Jeszcze lepsze jutro

Talizman.pl
SKLEP ZE SZCZĘŚCIEM